

ПРАВНИ УТИЦАЈ НАКНАДНО ПОНИШТЕНОГ РЕШЕЊА О ОТКАЗУ УГОВОРА О РАДУ ОД СТРАНЕ ПОСЛОДАВЦА

Када правна дејства решења о отказу уговора о раду престану да постоје доношењем новог решења послодавца којим се то решење ставља ван снаге, отпада правна могућност да се у судском поступку одлучује о правној ваљаности првобитног решења о отказу уговора о раду.

Из образложења:

„Пресудом Врховног касационог суда Рев2 3263/2021 од 16.12.2021. године преиначене су нижестепене пресуде тако што је одбијен тужбени захтев да се поништи решење туженог о престанку радног односа тужиоцу број 27/018 од 4.4.2018. године.

Тужилац је код туженог засновао радни однос на одређено време у складу са уговором број 59/16 од 11.10.2016. године у трајању од три месеца, на пословима радног места – инструктор за обуку возача почев од 11.10.2016. године до 10.1.2017. године. Анексом уговора о раду број 71/017 од 10.10.2017. године измењен је члан 4. уговора о раду од 11.10.2016. године тако што је запослени засновао радни однос на одређено време у трајању од 18 месеци, закључно са 10.4.2018. године. Решењем туженог број 27/018 од 4.4.2018. године тужиоцу је радни однос престао по члану 179. став 1. тачка 1. Закона о раду услед неостваривања предвиђених резултата рада, без кривице радника и немогућности распоређивања на друго радно место. Након што је тужилац покренуо поступак пред судом за оцену законитости наведеног решења тужена је доставила одговор на тужбу и решење број 41/2018 од 25.5.2018. године. Тим решењем стављено је ван снаге оспорено решење број 27/018 од 4.4.2018. године. Тужилац је враћен на рад и призната су му права из рада и по основу рада почев од 4.4.2018. до 10.4.2018. године, односно до истека уговореног рока за обављање послова на одређено време опредељним Анексом од 10.10.2017. године. Решењем број 43/018 од 25.5.2018. године тужиоцу је престао радни однос заснован на одређено време код туженог закључно са даном 10.4.2018. године због истека рока на који је заснован.

Нижестепеним пресудама је поништено решење тужене од 4.4.2018. године о престанку радног односа тужиоцу, иако је то решење, неспорно, стављено ван снаге решењем туженог од 25.5.2018. године. Те одлуке су донете у време када оспорено решење о престанку радног односа тужиоцу од 4.4.2018. године није егзистирало у правном поретку. Његова правна дејства су у целости престала да постоје доношењем решења тужене од 25.5.2018. године, којим је то решење стављено ван снаге. Стога је отпала правна могућност да се првостепеном пресудом донетом 18.10.2019. године одлучује о његовој правној ваљаности. Та пресуда је донета у односу на правно непостојећи акт туженог.“

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда Рев2 3263/2021 од 16.12.2021. године, утврђена на седници Грађанског одељења од 5.7.2022. године)